

ALBIN LESKY, **Griechische Tragödie**, Forschungsbericht *en Anzeiger für die Altertumswissenschaft*, XX (1967), 4 και (1968), 1/2.

Ὁ λίαν γνωστός καὶ ἐν Ἑλλάδι σοφὸς Βιενναῖος καθηγητῆς Albin Lesky, ὀτρυνὸς ἐργάτης τῆς κλασσικῆς ἀρχαιογνώσεως, μετέχει τῆς συντάξεως τοῦ κατατοπιστικοῦ δελτίου περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τοὺς τομεῖς τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, τοῦ δημοσιευομένου ἀνελλιπῶς εἰς ἕκαστον τεύχος τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ *Anzeiger für die Altertumswissenschaft*, ὄργανου τῆς Αὐστριακῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἐταιρείας.

Εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι ἀναφερόμενα τεύχη ἐκθέτει τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημειωθεῖσαν δραστηριότητα τῆς ἐρεύνης περὶ τοὺς τραγικούς Σοφοκλέα καὶ Εὐριπίδην.

1) τόμ. XX (1967) τεύχ. 4. Ἑλληνικὴ τραγωδία, Συνέχεια 7η, μέρος 3ον. (Τὰ προηγούμενα τμήματα τῆς ἐρεύνης ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς προγενεστέρους τόμους τοῦ περιοδικοῦ ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ 1948).

Σοφοκλῆς. Εἰς τὴν κατατοπιστικὴν αὐτὴν ἐκθεσιν ὁ L. παρουσιάζει ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ἑκατοντάδα δημοσιευμάτων τῶν τελευταίων ἐτῶν, μελετῶν, ἐναισίμων διατριβῶν, διαλέξεων κλπ., εἴτε αὐτοτελῶς κυκλοφορηθέντων ἢ ἐν περιοδικοῖς ἢ ἄλλοις ἔργοις περιληφθέντων, ἀναφερομένων δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Σοφοκλέους. Τὰ παρουσιαζόμενα ἔργα εἶναι κατατεταγμένα κατὰ σειρὰν, πρῶτον τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἔργον τοῦ τραγικοῦ ἢ εἰς τὰ γενικώτερα γνωρίσματα τῶν ἔργων του, εἶτα δὲ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ καθ' ἕκαστον δράματα κατὰ τὴν σειρὰν τὴν τηρουμένην ὑπὸ τοῦ L. εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Tragische Dichtung der Hellenen*» καὶ τέλος εἰς τὰ Ἀποσπάσματα τῶν Σοφοκλείων ἔργων. Ὁ τρόπος τῆς παρουσιάσεως προδίδει τὴν γνώσιν, τὴν πείραν, τὴν ὀξύτητα τοῦ βλέματος καὶ τὸ βάθος τῆς θεωρήσεως τοῦ συντάκτου τῆς ἐκθέσεως. Εὐρίσκει τὰς κυρίας ἀποφύσεις καὶ τὰς νέας ἀντιλήψεις τὰς διεπούσας ἕκαστον παρουσιαζόμενον ἔργον, τὰς συσχετίζει πρὸς ἀνάλογους ἀντιλήψεις ἄλλων ἐρευνητῶν, ἐκφέρει καὶ τὴν ἰδίαν γνώμην καὶ πληροφορῶν οὕτω τὸν ἀναγνώστην τὸν διευκολύνει εἰς περαιτέρω σκέψεις. Αἱ παρατηρήσεις εἶναι πολυποίκιλοι καὶ ἀναφέρονται ἐκάστοτε εἰς διάφορα στοιχεῖα, λ.χ. εἰς τὸ κείμενον, εἰς τὴν χειρόγραφον παράδοσιν, εἰς τὰς ιδέας τοῦ ποιητοῦ ἢ τὰς ἐπιδιώξεις του, εἰς τὰ στοιχεῖα ἐκάστου δράματος, εἰς τὴν σχέσιν τῶν μερῶν του, τὴν μετρικὴν, τὴν ἐρμηνείαν πρὸ πάντων, εἰς τὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ δράματος προερχομένας ἐκ συγχρόνων γεγονότων ἢ ἐξ ἄλλων ποιητῶν, εἰς ζητήματα χρονολογίας, εἰς τὰ μέσα τῆς τέχνης, σκηνικὰ προβλήματα κ. λ.π. Ἡ διερευνωμένη ποσότης τῶν δημοσιευμάτων εἶναι σεβαστή, μεταξὺ δὲ τῶν παρουσιαζομένων μελετῶν τινὲς μὲν εἶναι ἰδιαίτερας βαρύτητος, πᾶσαι δὲ σχεδὸν περιέχουν τι τὸ ἀξιόλογον, τὸ ὅποῖον ἐπισημαίνει καὶ φέρει εἰς γνώσιν τῶν ἀναγνωστῶν του ὁ L. Τὰ ἐξεταζόμενα δημοσιεύματα ἀνήκουν κυρίως εἰς τὰ γεγραμμένα γερμανιστί, γαλλιστί καὶ ἀγγλιστί, οὐχ ἦττον ὁ σοφὸς καθηγητῆς παρουσιάζει καὶ βιβλία γεγραμμένα καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας, ῥομανικὴν, ἰαπωνικὴν, κλπ.

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς ξένην γλῶσσαν περιλήψεων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἑλληνιστὶ ἄνευ ξενογλώσσου περιλήψεως.

2) τόμ. XXI (1968), τευχ. 1/2. Ἑλληνικὴ τραγωδία, Συνέχεια 7η, μέρος 4ον. *Εὐριπίδης*.

Μὲ τὴν ἰδίαν ἐμβρίθειαν καὶ ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει, ἀναλύει καὶ κρίνει ἑκατοντάδα περίπου δημοσιευμάτων ἰδόντων τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ ἔργα καὶ τὴν τέχνην τοῦ Εὐριπίδου. Τινὰ ἐκ τῶν ἔργων τούτων περιλαμβάνουν ἀξιολόγους ἀπόψεις καὶ ἀντικρύζουν τὰ προβλήματα ὡς τμήμα τῆς ἱστορίας τῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως. Εἰς τὰ ἐξεταζόμενα καὶ κρινόμενα ἔργα ταῦτα βλέπει τις νέας ἀπόψεις διὰ τὸ κείμενον καὶ τὴν χειρόγραφον παράδοσιν, διὰ τὰ προβλήματα τῶν καθ' ἕκαστον δραμάτων, τὴν χρονολογίαν, τὴν συσχέτισιν των πρὸς ἔργα ἐτέρων ποιητῶν ἢ τὰ σύγχρονα γεγονότα, τὴν ἐρμηνείαν, τὴν μετρικὴν των κλπ. Ἐπίσης βλέπει προσαγόμενα νέα στοιχεῖα διὰ τὸ ἔργον τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τῶν εὐρημάτων τῶν παπύρων, ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ Εὐριπίδεια ἔργα εἰκόνων τῶν ἀγγείων καὶ νέας ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ἐπιβιωτικῶν ἐπιδράσεων τοῦ ποιητοῦ.

Οἱ ἀναγνώσται τῶν κατατοπιστικῶν τούτων σημειωμάτων περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τραγικῶν εὐρίσκουν εἰς αὐτὰ ἄριστον μέσον ἐνημερώσεως ἐπὶ τῆς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου συντελουμένης ἐρεῦνης εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἀρχαίας τραγωδίας καὶ γενικώτερον τῆς κλασσικῆς ἀρχαιογνωσίας.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

IAPETOS, *Revista Filológica e Literária*, No. 8, Aug, 1968, Macaé—Rio de Janeiro, Brasil.

Μετὰ χαρᾶς εἶδομεν μετὰ χρονικὴν διακοπὴν ἀρκετὰ μακρὰν τὴν ἐπανεμφάνισιν τῆς διγλώσσου — εἰς Ἑλληνικὴν καὶ Πορτογαλικὴν — φιλολογικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ὁμογενοῦς φιλόλογου Χρίστου Ἰω. Κούσουλα, περὶ τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας εἶχε γραφῆ κρίσις εἰς τὸν ΠΛΑΤΩΝΑ, τόμ. 16(1964) 31)32 σελ. 341.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 τεῦχος ὑπάρχουν μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα: Περὶ τῶν προκολομβιανῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου — Ἑλλήνων, Φοινίκων κλπ. — καὶ περὶ ὑπάρξεως Ἑλληνικῶν λέξεων εἰς τὴν διάλεκτον τῶν ἰθαγενῶν τῆς φυλῆς Τουπί. Περὶ τῶν νεωτέρων ἀνθρωπολογικῶν καὶ παλαιοντολογικῶν ἀνακαλύψεων ἐν Ἑλλάδι, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέπουσαι παλαιότερας ἀντιλήψεις ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξίν εὐρημάτων ὅχι μόνον νεολιθικῶν, ἀλλὰ καὶ μεσολιθικῶν καὶ παλαιολιθικῶν, λειψάνων δὲ ἀνθρωπίνων ἀναγομένων εἰς τὰ παλαιότερα τῶν ἐν Εὐρώπῃ εὐρεθέντων. Καὶ ἀνασκόπησις τῶν περὶ Ἀτλαντίδος ἐρευνῶν καὶ γνωμῶν καὶ τῆς συσχέτισεως αὐτῶν πρὸς τὸν Μινωϊκὸν πολιτισμὸν.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ